

БЪДИ

През космичните разстояния -
прекрачи прага Лъч космичен - остани!
Тръгни си, ако не умееш да ме четеш
столетия!
Сред пролетни води - да ме оплодиш ...

Оставаш!
Тогава започни, разучи ме
страница по страница,
ден след ден!

Ако не успееш да спечелиш любовта ми,
ако не чуеш стоновете на чернозема страшен,
и семето на хляба незначеното изгние,
ако не поникне евкалиптово дърво...

Предателството ще те обсеби... Поярвай!

Ще бъдеш просто цвете, стрък трева,
с корени впити в гръдта ми страстна !
Посадена лоза - с вино лудо, утоляващо жажда.
Чужда...

С лице, отправено към слънцето,
ще покълне острата на иглица глава...
С тучни зелени листенца!
Ще разтвори очи към небето-идилия.
С шепот на прости думи,
валищи над плътта ми - ще проклиня...

Освен загадка в прегръдката на чернозема,
бъди цвете, бъди трева...
Енергия за нова мисия.
Бъди!